

Tillbaka vid bridgebordet

– De ”gula ögonen” hjälper Käte att se korten

TEXT & FOTO: KATARINA STENBERG OSCARSSON GÖTEBORG

Tack vare sin okuvliga järnvilja och ett enkelt hjälpmedel kan Käte Schierwagen-Stenberg, 77, fortsätta med sitt stora intresse, bridge, trots att hon bara har lite syn kvar på ena ögat.

Idag spelar Käte bridge några gånger i veckan. För ett år sedan trodde hon att hon var tvungen att sluta helt med sitt stora intresse. Hennes syn hade blivit så dålig att hon inte kunde se spelkortet på bordet. Hennes böner till de andra spelarna att lägga korten närmare henne hjälpte inte och spelen slutade i kaos när hon tvingades gissa vilka kort som var spelade.

GULA ÖGON

Idag spelar Käte igen och hjälpmedlet är lika enkelt som genialt. På det gröna bridgebordet lägger Käte ut tre gula prickar med ögonsymboler på det avstånd hon klarar att utskilja de andra spelarnas kort. När spelet går igång lägger spelarna sina kort på de gula ögonen och Käte kan se dem.

Kätes dotter Katarina ville inte att hennes mamma skulle behöva avstå från sitt största intresse. Det var svårt att förstå att så få spelare klarade att komma ihåg att

Tre gula ”ögon” på det gröna spelbordet påminner bridgespelarna om var de ska lägga sina kort så Käte (t h) kan se dem.

Käte placerar ut de gula ögonen där hon vill att spelarna skall lägga sina kort.

lägga korten närmare Käte, men självfallet kunde det inte bero på illvilja. Alltså behövdes det en påminnelse av något slag.

Katarina fick idén till de gula ögonen. När Käte provat dem på några bridgekamrater hemma tog hon med dem till bridgelokalen.

– Med de gula ögonen hamnar nästan 70 procent av spelkorten så jag kan se dem, säger Käte. Utan ögonen var det högst fem procent, trots att jag påminde vid varje spelrunda.

MINNET I TRIM

Käte började spela bridge när hon gick i pension för 12 år sedan. Det var precis så roligt och intressant som hon hoppats. Hon tog alla tillfällen i akt att spela, det kunde bli nästan alla dagar i veckan och ibland till och med två pass om dagen. Ett bridgepass tar som bekant flera timmar och kräver mycket tankemöda, men för Käte var det bara roligt. Däremellan läste hon sina läroböcker i bridge och spelade autobridge och datorbridge.

Idag är Käte glad över att hon läste sina böcker så flitigt att hon kan dem mer eller mindre utantill, för med nedsatt syn tar det så mycket längre tid att läsa reglerna. I gengäld håller hon minnet i trim genom att

snappa upp och komma ihåg så mycket som möjligt.

IDÉ FÖR SYNSKADADES FÖRBUND

– De gula ögonen och hjälpsamma bridgepelare har gjort det möjligt för mig att fortsätta med bridgen, säger Käte, som nu har skickat en uppsättning ögon till SRF, Synskadades Riksförbund.

Katarina tillverkar gärna fler gula ögon.

– Förhoppningsvis kan idén hjälpa andra bridgeintresserade personer med nedsatt syn att fortsätta med sitt intresse, säger Käte.